

PAPER DETAILS

TITLE: Sezen Tan

AUTHORS: Gülbün BAYDUR

PAGES: 604-605

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2119831>

Sezen Tan

Sezen Tan

Gülbün Baydur*

Öz

Mesai arkadaşım ve dostum sevgili Sezen Tan için yazdığım anı mektubudur, ışıklar içinde uyusun.

Anahtar Sözcükler: Sezen Tan; Hacettepe Üniversitesi Kütüphanesi; Türk Kütüphaneciliği.

Abstract

This is a memoir I wrote for my dear colleague and friend Sezen Tan, rest in peace.

Keywords: Sezen Tan; Hacettepe University Library; Turkish librarianship.

Sezenle Ankara Üniversitesi (AÜ) DTCF Kütüphanecilik Bölümünden bir yıl arayla mezun olmamıza rağmen ancak Hacettepe Üniversitesi (HÜ) Kütüphanesinde karşılaşp önce arkadaş sonra da dost olduk. Hacettepe'deki o yıllar, üniversitenin olduğu gibi kütüphanenin de kuruluş yılları olmuştur. Daha sonra HÜ Kütüphanecilik Bölümünün başkanı olan rahmetli İlhan Kum'un başkanlığında Ankara'da o yıllarda tek bölüm olan AÜ Kütüphanecilik Bölümü'nün başarılı öğrencileri arasından seçilen kütüphanecilerle iyi bir kadro oluşturulmuştur. Ben de, ODTÜ Kütüphanesinde iki yıla yakın stajyer öğrenci deneyiminden sonra mezuniyetimle birlikte bu kadroda yer aldım.

Yedi yıl çalışma şansımın olduğu kütüphanede tüm kütüphaneciler yeterli sorumluluklarla görevlendirilmişlerdir. Gözle görünür herhangi bir baskılı denetim olmamış; yerine paylaşımlı yönetim yürütülmüştür. Diğer yandan kütüphane bölüm sorumluları ve meslektaşlar genç yaşlarında sorumluluklarını yeterince sahiplenmişlerdir. Daha önceki deneyime ve bir ölçüde de yurt dışındaki izlenimlerime dayanarak bunu rahatlıkla ifade edebilirim.

Oluşup gelişen kütüphanede personel aynı yaşlardaki genç grup olup genelinde personel sayısı da bir hayli yüksektir. Sözü geçen yıllardaki okuyucular ise büyük çoğunluğu ABD'de ihtisas yapmış genç asistanlardan oluşan araştırmacılar olup kütüphaneyi gerektiği gibi kullanmışlardır.

* Hacettepe Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi. E-posta: gulbun@hacettepe.edu.tr

Hacettepe University Department of Information Management Retired Faculty Member. E-mail: gulbun@hacettepe.edu.tr

Sezen, kütüphanenin ödünç verme bölüm şefliğini, ben de kataloglama ve sınıflamanın şefliğini yürütmekteydik. Ödünç verme bölümüne yerleştirilen ekrana, ödünç verilen derme, günlük olarak MARC formatında yüklenmiştir. Bu dönemde diğer yandan da kataloglama ve sınıflama bölümünde AACR (Anglo Amerikan Kataloglama Kuralları), LC (Kongre Kütüphanesi) ve LCSH'e (Kongre Kütüphanesi Konu Başlıkları) göre hazırlanan kayıtlar MARC formatına çevrilerek, ekrana (dolayısıyla merkezi bilgisayara) yüklenmek üzere ödünç verme bölümüne aktarılmıştır. Bu mekanizasyonla zamanla tüm kitap dermesinin yeni ortamda oluşturulabileceği düşünülerek planlama yapılmıştır.

Proje, yeni kurulan Bilgisayar Bilimleri Mühendisliği Bölümü kadrosu ile işbirliği içinde bir süre düzenli bir şekilde yürütülebilmiştir. Bu, Türkiye'de kütüphanelerin otomasyon öncesi ilk MARC denemesi olarak önemlidir. Adı geçen bölüm sonradan merkezi üniversite sınavları için görevlendirilmiş, projede kanunla sonlanmıştır.

Tüm bu anlatımlar, kataloglama ile ödünç verme bölümlerinin bir ölçüde daha yakın çalıştıklarını gösterir. Özetlenen bu proje, Sezen'le başlayan arkadaşlığımızın mesleki birlikteliğini de ortaya koyar. Ancak bu arkadaşlık kütüphanede kalmayıp ailelerimizle de karşılaşma, yakınlaşma biçiminde gelişmiştir. Hatırlıyorum, Sezen'in Ankara Gençlik Parkı'ndaki nikahında şekerlerini dağıtan da ben oldum. Bu dostluk sonra da devam etti.

Anlaşılabileceği gibi ben Sezen'i bir hayli yakından tanıdım. Ailesi için gerekli ölçüde fedakar bir anne ve eş oldu. Yemek molalarında Sıhhiye'deki evine koşup çocuklarına zaman ayırdığını hatırlıyorum. İki dünya güzeli ve başarılı evlatlarını gururla yetiştirdi. Onların başarılarını tatmış olması, yetmese de, bir teselli oluyor.

Sezen, çalışma hayatında da başarılı olmuştur. Öncelikle başarılı bir yöneticiydi. Üstleriyle iletişimde olduğu kadar yanındaki arkadaşlarıyla da iş ortamında disiplinli, özel hayatlarıyla da yakında ilişkili olmuştur.

Aralıklarla, telefonla da olsa arar (muhtemelen benimle ilgili bir şey duymuştur) görüşürdük. İzlendiğimi bilirdim. Çünkü bir sıkıntılı günümde nereden çıktığını anlamadan yanımda, ailemle birlikte bir de Sezen vardı.

Ben bu pandemi döneminde Ankara'dan uzağım. Güzel bir sonbahar geçiriyorum. Duygularımın yoğunluğu içinde bu yazıyı yazabildim. Yazmak çok zor. Böyle mi olmalıydı? Sezen için erken, çok erken bir ayrılış...

Rahatsızlığını ne yazık ki bir başka dosttan son günlerinde öğrenebildim. Sarsıldım. Sevgili Sezen'imizi, dostluğu ve sevgisiyle hep hatırlayacağız. Yolu ışıksın.